Α. ΓΚΟΦΑΣ
ΑΡΩΜΑΤΑ - ΚΟΛΩΝΙΕΣ
τῶν μεγαλυτέρων οἴκων τοῦ κόσμου
Μαντάμ ROCHAS
WORTH - YARDLEY
BALENCIAGA - JEAN PATOU
εἰς τὸ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΑΛΕΞ. ΓΚΟΦΑ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 27 ΤΗΛ. 46-76

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΑΘ ΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ

Ἄν τὰ μικρὰ καὶ πτωχὰ καὶ ἀσήμαντα τῶν ἀνθρώπων ἔργα ἔχουν σκοπόν, διὰ τὸν ὁποῖον γίνονται, πόσῳ μᾶλλον τὰ ὑπερθαύμαστα ἔργα τοῦ Θεοῦ, τὰ θαύματα τῆς θείας δυνάμεως καὶ σοφίας; Αὐτὰ ὡς ὕψιστα ἔργα τοῦ ὑψίστου Θεοῦ ἐγκλείουν ὕψιστον σκοπόν. Αὐτὰ ἑλκύουν εἰς τὸν Θεόν. Αὐτὰ σώζουν τὸν ἁμαρτωλόν. Ζητοῦμεν ἀπόδειξιν τοῦ θέματος; Ἴδοὺ ἡ χθεσινὴ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων περικοπή. Εἶναι γεμάτη ἀπὸ θαύματα. Πλῆθος εἰς αὐτὴν «σημεῖα καὶ τέρατα» ποὺ ἐνεργεῖ ἡ δύναμις τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ «διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων». Πλῆθος ἀπὸ θαύματα ποὺ προκαλεῖ καὶ ἡσκιὰ τοῦ Πέτρου. Πλῆθος ἀπὸ θαύματα ποὺ θεραπεύουν ἀσθενεῖς καὶ ἰατρεύουν νοσοῦντας καὶ ἀνορθώνουν παραλυτικοὺς καὶ ἐκβάλλουν δαιμόνια. Διατί τὰ θαύματα αὐτά; Μᾶς τὸ λέγει ἡ ἰδία ἡ περικοπή. Ὅταν ἐγίνοντο, λέγει, τὰ θαύματα ἐκεῖνα, «ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς (δηλαδὴ τοὺς θαυματουργοὺς Ἀποστόλους) ὁ λαός, μᾶλλονδὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν». Πολλὰ θαύματα, πολλοὶ πιστοί, πολλὴ μετάνοια, μεγάλη ἐπιστροφή. Λοιπόν, τὸ θαῦμα γίνεται.

1. —Διὰ νὰ πιστεύσουν οἱ ἄπιστοι.

Τὸ λέγει σαφῶς ὁ ἀπόστολος Παῦλος. «Τὸ σημεῖον, λέγει, τὸ θαῦμα δηλαδή, οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις». Ἂν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας καὶ ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγε πρὸς τοὺς ἀπίστους Ἰουδαίους ὁ Κύριος «ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε οὐ μὴ πιστεύσητε», θὰ καταλάβωμεν, ὅτι τὸ θαῦμα πρωτίστως γίνεται διὰ τοὺς ἀπίστους, διὰ νὰ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι. Καὶ πολὺ σωστά. Τὸ θαῦμα εἶναι τοῦ Θεοῦ ἐπέμβασις εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων. Τὸ θαῦμα περιτράνως μαρτυρεῖ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ Παντοκράτορος Κυρίου ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων. Τί θὰ κάμῃ τότε ἕνας ἄπιστος ποὺ εἶναι ἀπὸ ἄγνοιαν ἄπιστος, ἀλλ' ἔχει ἀγαθὴν πρόθεσιν καὶ ἀναζητεῖ τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἀλήθειαν του; Πρὸ τοῦ θαύματος θὰ πιστεύσῃ, θὰ πιστεύσῃ καὶ θὰ ὁμολογήσῃ, τὸν Κύριονκαὶ Θεὸν τοῦ παντός. Δι' αὐτὸ ἀτελείωτα ἦσαν τὰ θαύματα ποὺ ἔκαμεν ὁ Κύριος. Διὰ τοῦτο μὲ ἐξαίρετον θαυματουργικὴν δύναμιν ὥπλισε καὶ τοὺς ἁγίους Του Ἀποστόλους. Διὰ τοῦ το θαυματουργοὺς ἀνέδειξε καὶ ἀναδεικνύει καὶ πολλοὺς ἁγίους Του. Διὰ νὰ βλέπουν καὶ νὰ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, νὰ ἐπιστρέφουν οἱ ἀρνηταί, νὰ στηρίζωνται οἱ κλονισμένοι,νὰ προσκυνοῦν, νὰ ὁμολογοῦν.

Τὸ θαῦμα γίνεται διὰ νὰ πιστεύσουν οἱ καλοπροαίρετοι ἄπιστοι. Τὸ θαῦμα γίνεται.

2.—Διὰ νὰ μετανοοῦν οἱ ἁμαρτωλοί.

Οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲν εἶναι ἄπιστοι. Οἱ ἁμαρτωλοὶ εἶναι πιστοί, ἀλλὰ ἄρρωστοι πιστοί, ἀσθενικοὶ ψυχικοὶ ὀργανισμοί. Ὁμολογοῦν τὸν Θεόν, καταπατοῦν ὅμως τὰς ἐντολάς του. Ἀλλ' ἕνα θαῦμα διασώσε ως ἀπὸ ἀσθένειαν καὶ βέβαιον θάνατον, ἕνα θαῦμα θείας προστασίας καὶ ἀγάπης καὶ μακροθυμίας, τοὺς ἐξυπνᾷ, ἀνοίγει τὰ μάτια των, ἀναστατώνει τὴν συνείδησίν των. Ἰδού, ὁ Θεὸς παρών, ὁ ἐπόπτης Θεός, ὁ δίκαιος, ὁ κριτής, ὁ τιμωρὸς Θεός. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγαθὸς Θεός, ὁ Πατέρας, ὁ Σωτὴρ Θεός. Καὶ ἁμαρτωλὸς τὸ βλέπει, τὸ ἀναγνωρίζει, τὸ συναισθάνεται. Καὶ φοβεῖται. Καὶ ἑλκύεται. Καὶ συντρίβεται.Καὶ μετανοεῖ.

Τὸ θαῦμα τέλος γίνεται.

3.—Διὰ νὰ ἐνισχύωνται οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας.

Πρᾶξις ἁγία τοῦ Χριστιανοῦ ἡ πίστις. Πρᾶξις ἁγιωτέρα ἡ μετάνοια καὶ ψυχικὴ του οἰκοδομή. Πρᾶξις ἁγιωτάτη ἡ πρὸς τὰ ἔξω ἱεραποστολή.Ὁ ἄπιστος ποὺ ἐπίστευσε, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς ποὺ μετενόησε, καὶ ὁ Χριστιανὸς ποὺ ἠγάπησε πέρα ὡς πέρα καὶ μὲ ὅλην του τὴν ψυχὴν τὸν Χριστόν, τὸν κηρύττει τὸν Χριστόν, τὸν ὁμολογεῖ, τὸν προσφέρει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Θεὸν καὶΣωτῆρα καὶ Λυτρωτήν.

Παρεμβαίνει ὁ Θεός. Κάμνει τὸ θαῦμα του ὁ Θεός,σταματᾶ τὸν κατατρεγμόν, παύει τὴν ἐξορίαν, ἀνοίγει τὴν φυλακήν, σώζει ἀπὸ τὸν θάνατον σώζει θαυματουργικῶς καὶ χαρίζει ζωήν, ἄνεσιν, ἐλευθερίαν. πολλὴν τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προστασίαν. Διατί; Διὰ νὰ συνεχίζεται τὸ ἔργον τὸ ἱεραποστολικόν, νὰ ἐνισχύεται ὁ ἐργάτης, νὰ δρᾷ, νὰ αὐξάνῃ, νὰ καρποφορῇ τοῦ Εὐαγγελίου ὁ κῆρυξ.

Ἂς δοξάζωμεν, λοιπὸν τὸν θαυματουργὸν Θεόν. Ἂς ὑμνοῦμεν τὰ μεγαλεῖα τῶν θείων καὶ θαυμαστῶν ἔργων του, τῶν ὑπερφυῶν θαυμάτων του.

ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ - ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΤΡΕΝΣΚΟΤ
Καὶ ὅλα τὰ ἐνδύματα ὡς καὶ νυφικὰ ἀραχνοῦφαντα
Καθαρίζονται εἰς τὸ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΟΧΑΡΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 315—τηλ. 36—59
Ἐξυπηρέτησις πελατῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας

ΨΥΚΤΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ
• ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
• ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ
• ΨΥΓΕΙΑ
ΒΙΤΡΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΨΥΚΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
Ψυγεῖα οἰκιακῆς χρήσεως
Ἐπαγγελματικὰ ψυγεῖα
Ἐπίσης
ΦΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 54 ΤΗΛ 44-21
ΣΠΗΛΙΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑΣ • ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΖΑΓΗΜΗ 13 • ΠΑΤΡΑΙ

ΠΛΑΚΕΣ ΕΚ ΜΠΕΤΟΝ
ΔΙΑ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ & ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΛΕΥΚΕΣ & ΕΓΧΡΩΜΕΣ
ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ 50 X 50 X 5 ΕΙΔΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ
ΜΑΛΤΕΖΟΠΛΑΚΕΣ
ΔΙ' ΕΠΙΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΑΡΑΤΣΩΝ & ΣΤΗΘΑΙΩΝ
ΣΙΜΕΝΤΟΛΙΘΟΙ
ΔΙΑΤΡΗΤΟΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ
ΚΤΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ— ΓΡΗΓΟΡΑ —ΣΙΓΟΥΡΑ
ΑΠΟΤΑΝΘΕΙΤΕ.
ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΙΑ
ΑΦΟΙ ΠΑΝΤΕΛΗ & ΥΙΟΙ Ο.Ε.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 22 — ΤΗΛ. 25—41 — ΠΑΤΡΑΙ

Τὰ προβλήματα τοῦ Δήμου Φαρρῶν

ΠΟΙΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ Η ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΣΑ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΤΑΚΗ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗ

Ἡ ὕπαιθρος ὡς γνωστόν, ἰατρικῶς καὶ νοσοκομειακῶς, μόνον τύποις ἐξυπηρετεῖται. Διὰ σοβαρὰς περιπτώσεις, τὰ ὑπάρχοντα μέσα χάνουν τὴν ἀξίαν των. Οἱ βαρέως ἀσθενεῖς, πηγαίνουν εἰς τὰς πόλεις. Ποίαν βοήθειαν νὰ λάβῃ ἕνας ἀσθενὴς σοβαρᾶςμορφῆς, ἀπὸ ἕνα ἰατρὸν καὶ ἕνα δωμάτιον κενὸν ἐπιστημονικῶν ὀργάνων; Ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν Χαλανδρίτσα ἀγροτικὸν ἰατρεῖον, ἀλλὰ ὅσοι ἀσθενοῦν σοβαρῶς, θεραπεύονται εἰς κλινικὰς ἢ τὸ νοσοκομεῖοντῶν Πατρῶν. Ἔχει τὸ κράτος ἐνοικίαση ἕνα κτίριον, ὸ ὁποῖον διὰ λόγων, μετέβαλεν εἰς νοσοκομεῖον.

Δὲν εἶναι ὅμως νοσοκομεῖον. Ἕνα πραγματικὸν νοσοκομεῖον εἰς Χαλανδρίτσα, θὰ ἔσωζε πολλὰς χιλιάδας ἀγροτῶν, θὰ ἔκανεν ὅλους νὰ πιστεύσουν, ὅτι τὸ κράτος εἰς τὸν ὑγειονομικὸν τομέα, δὲν ἐμπαίζει καὶ ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ ἀγρόται, δὲν μένουν ἄνευ ἰατροῦ καὶ φαρμάκων.

Χρειάζεται ὅμως τὸ ἀγροτικὸν ἰατρεῖον, νὰ φύγῃἀπὸ τὸ σημερινὸν ἰδιωτικὸν κτίριον, διότι ἂς μὴ αὐταπατώμεθα, εἶναι νοσοκομεῖον τῶν ὀρθίων καὶ τῶν τελείως ἀκινδύνων ἀσθενειῶν. Ἐνῷ ὁ κόσμος χρειάζεται νοσοκομεῖον καὶ διὰ σοβαρὰς ἀσθενείας. Τὸ ζήτημα αὐτό, θὰ λυθῇ μόνον ἐὰν δημιουργηθῇ εἰδικὸν κτίριον, εἰς τὸ ὁποῖον μία μεγάλη αἴθουσα, νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν κλινῶν, ἐπίσης δὲ νὰ παρασχεθοῦν εἰς αὐτὸ καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐπιστημονικὰ μέσα, οὕτως ὥστε ὁ ἐξοπλισμός του νὰ εἶναι πλήρης. Ὅλοι τότε, θὰ τὸ ἀτενίζουν ὡς νοσοκομεῖον.

Τοποθεσία κατάλληλος διατοιοῦτον ἵδρυμα, πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὸ βορειοανατολικὸν ἄκρον τῆς κωμοπόλεως, εἰς τὸ ὁποῖον ὑψώνεται ἕνας λοφίσκος δασόφυτος. Αὐτὸ βεβαίως, εἶναι ἔργον τῶν εἰδικῶν οἱ ὁποῖοι θὰ ἴδουν καὶ θὰ κρίνουν.

Ἕνα ἄλλον ἔργον, τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζουν πρὸ παντὸς οἱ νέοι, ἀφορᾷ τὸν ἀθλητισμόν. Εἰς τὰ χωρία, ὁ ἀθλητισμὸς τῆς Χαλανδρίτσης, πολλάκις εἶναι ἀνυπόστατος. Οἱ νέοι ἔχουν ὀχλήσῃ τοὺς κοινοτάρχας μας. Καὶ τὸ πρῶτον, ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ, εἶναι τὸ γήπεδον. Ἡ κοινότης, πρὸ τῆς πιέσεως τῶν νέων, ἠγόρασεν ἐκ τοῦ Δασαρχείου μίαν ἔκτασιν ὀλίγον πρὸ τοῦ χωρίου, καὶ δὴ πρὸς τὸ μέρος τῶν Πατρῶν, διὰ νὰ τὸ διαμορφώσῃ εἰς γήπεδον. Ἡ ἀναγκαία ἔκτασις ἠγοράσθηδιὰ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦ γηπέδου, ἀλλὰ δέν ὑπάρχουν χρήματα, διὰ νὰ πληρωθοῦν μηχανήματα καὶ νὰ δώσουν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ὄψιν σταδίου. Μία λύσις, ποὺ ἐπροτάθη ὑπὸ τῶν νέων δι' ὑπομνήματος ἔπεσεν εἰς τὸ κενόν. Τὸ ὑπόμνημα ἐκεῖνο παρεκάλει τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, νὰ ἐνεργήσῃ διὰ νὰ ἀποσταλῇ μία μπουλντόζα ὑπὸ τῆς Μ.Ο.Μ.Α., τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας ης, νὰ ἐβοήθουν ὅλα τὰ παιδιά. Ἡ λύσις αὕτη, φρονοῦμεν ὅτικαὶ σήμερον εἶναι ἡ μόνη ἱκανὴ νὰ δώσῃ γήπεδον καὶ εἰς τὴν Χαλανδρίτσα. Μία μπουλντόζα στρατιωτική, καὶ ἡ ἐνθουσιώδης ἐργασία τῶν νέων, ἀρκοῦν διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς μίαν κωμόπολιν, τὴν στοιχειωδεστέραν βάσιν διὰ τὴν ἀθλητικήν της ἀνάπτυξιν.

Εἰς τὸ προσεχές τὸ τέλος.

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

ΠΟΛΥΘΡΟΝΕΣ
Διὰ θερινοὺς κινηματογράφους
Ρήγα Φερραίου 131, τηλέφωνον 46—73.

ΑΤΕΛΙΕ ΝΥΜΦΙΚΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ
ΤΟΥΛΑΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
6ου Συντάγματος 39
ΤΗΛΕΦ. 48—69
Νυμφικὰ ἐπ' ἐνοικίῳ καὶ παραγγελία
Ποικιλία μοδέρνων σχεδίων.
Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.
Καὶ ἐπιπροσθέτως ΔΩΡΕΑΝ παρανύμφιον πολυτελὲς κάνιστρον διὰ τὰς μπομπονιέρας.
Προτιμᾶτε μαζδιὰ τὸ συμφέρον σας.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΤΕΝΑ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ
ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 27

Ἀκουρτεὸν
CRUCIANELLI
ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Ἁρμόνια
CRUCIANELLI
Ἠλεκτρικὰ καὶ ποδοκίνητα. Διὰ Σχολεῖα, Χορωδίας, Συνθέτας κλπ.
Ἀποκλειστικὸς Ἀντιπρόσωπος
ΚΥΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζῶνος 56 — ΠΑΤΡΑΙ — Τηλ. 39-87

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΤΣΟΥ
ΑΠΑΡΧΗ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ

Χριστὸς Ἀνέστη ἀκούεται ἀπὸ ἑκατομμύρια στόματα ἐπὶ 40 ὁλοκλήρους ἡμέρας καὶ αὐτὸ γίνεται κάθε χρόνο. Ἀνέστη πράγματι ὁ Χριστός;Εἶναι ἀληθὲς αὐτό; Ἂν καὶ (καὶ πράγματι ναί) διατὶ τινες δὲν πιστεύουν εἰς τὴν Ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, καθὼς οἱ τότε Κορίνθιοι εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Παῦλος ἔγραφε «Ἐὰν δὲ ὁ Χριστος κηρύττηται ὅτι Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πῶς τινες μεταξὺ σας λέγουσιν ὅτι Ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι;....» (Κορινθ. Α΄ ΙΕ 12).

Εἰς τὸ διαφιλονικούμενον τοῦτο ζήτημα περὶ τῆς Ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ποὺ εἶναι καὶ τὸ σοβαρώτερον παντων τῶν θεμάτων ποὺ πρέπει νὰ γνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ λάβουν γνῶσιν ἐὰν ὄντως ἀνασταίνωνται οἱ νεκροί, εἶναι νὰ ἴδουν τί ἡ Ἁγία Γραφὴ λέγει περὶ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τί ἡ ἀνθρωπίνη λογική. Ἡ λογικὴ λοιπὸν λέγει ὅτι ὅταν πληρώσῃς νὰ λάβῃς κάτι πρέπει καὶ νὰ τὸ λάβῃς. Ὁ Χριστὸς ἐπλήρωσε διὰ τῆς ζωῆς του νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ θανάτου, πρέπει ἀναγκαίως νὰ κυριευθῇ ἢ καταπατηθῇ ὁ θάνατος διὰ τῆς Ἀναστάσεως, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ποία ἡ ὠφέλειατοῦ ἀνθρώπου, θανόντος «ἐν Χριστῷ» καὶ μὴ ἀνασταινομένου; Ἡ Ἁγία Γραφὴ εἰς Α΄ Κορινθ. ΙΕ 19 ἀπαντᾶ: Ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ μόνον ἐλπίζομεν εἰς τὸν Χριστόν, εἴμεθα ἐλεεινότεροι πάντων τῶν ἀνθρώπων... εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, διότι ἐμαρτυρήσαμεν περὶ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἀνέστησεν τὸν Χριστόν,τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέστησεν, ἐὰν καθ' ὑπόθεσιν δὲν ἀνασταίνονται οἱ νεκροί. Διότι ἐὰν δὲν ἀνασταίνονται οἱ νεκροί, οὐδ' ὁ Χριστὸς Ἀνέστη.Ἀλλ' ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη ματαία ἡ πίστις σας, ἔτι εἶσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπωλέσθησαν (15—18) Ἐρωτᾶται ἤδη: Ποῦ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ὑπόσχεσίς Του; εἶναι γεγραμμένον «διότι τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκεν τὸν υἱόν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ διὰ νὰ μὴ ΑΠΟΛΕΣΘΗ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» Ἰωαν. Γ. 16. Πῶς θὰ ἔχῃ ζωὴν καὶ αἰώνιον μάλιστα ἐνῷ ἤδη εἶναι νεκρός; εἶναι γεγραμμένον «Οἱ νεκροὶ θέλουσι ζήσει» ἀπὸ ποίου τόπου θὰ τὴν ἀκούσουν; «Πάντες οἱ ἐν τοῖς ΜΝΗΜΕΙΟΙΣ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ....» Ἰωαν. Ε 28 -Διὰ τοῦτο μὲ ἔμφασι ὁ Παῦλος λέγει στοὺς Κορινθίους. «Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἔγινεν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. Διότι ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε δι' ἀνθρώπου (Ἀδάμ) οὕτω καὶ δι' ἀνθρώπου (Ἰησοῦ) ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Ἐκτὸς τῶν ἀξιοπίστων τούτων μαρτύρων καὶ μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ οἵτινες μᾶς βεβαιώνουν περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς εἶπε. «Ἐγώ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει ΑΠΟΘΑΝΗ εἰς τὸν ΑΙΩΝΑ.» ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ Τοῦτο; Ποῖον ἠρώτησε; Δὲν ἠρώτησε τὴν Μάρθα τὴν ἀδελφὴν τοῦ Λαζάρου τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ὡς ὑπόδειγμα;

Ἂς συνέλθουν λοιπὸν οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὴν θαυμασίαν αὐτὴν ἀποστολὴν τοῦ Μεσσίου ἡ ὁποία σκοπὸν εἶχε νὰ ἐξαγοράσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ θανάτου καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ (τουτέστιν ἀποκατεστημένον παράδεισον, γῆν,) καθὼς ἦτο πρὶν ὁ Ἀδὰμ ἁμαρτήσει, ὅπου ἕνας νέος κόσμος, (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ληστοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὑπόσχεσιν) πλήρης ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης θὰ ἀποδίδῃ καθαρὰν λατρείαν εἰς τὸν Οὐράνιον Πατέρα.

Μ.

Ἡ φυσικὴ ζωὴ ἐξαγνίζει

Η ΑΞΙΑ ΜΙΑΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Τῆς κ. Λελὲ Γ. Σακελλαροπούλου

Πλουμιστὰ χαλιὰ κεντημένα μὲ τὰ πιὸ πολύχρωμα λουλουδάκια στρώνει ἡ φύσις αὐτὴ τὴν ἐποχή. Ξαπλώνει τὸν πολύτιμο μυρωδᾶτο της τάπητα σ' ὅλη τὴν ἔκτασι τοῦ ὀπτικοῦ μας πεδίου.

Στολίζει κάμπους, ραχοῦλες, κορφοῦλες, βουναλάκια μὲ πινελιὲς ποὺ ὁ πιὸ ἐπιδέξιος χρωματίση.

Μὲ πόση χάρη καὶ κοκκεταρία ρίχνει δυὸ τρεῖς ἄσπρες χρωστῆρας δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἢ κίτρινες μαργαριτοῦλες πάνω στὸ παχὺ ὁλόδροσο πράσινο γραφίδι ἢ μιὰ κατακκόκινη παπαροῦνα ποὺ μὲ φιλαρέσκεια λικνίζεται στὸ πιὸ ἐλαφρὸ φύσημα σὰν γιὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὰ τόσο πρόσκαιρα κάλλη της.

Ταπεινὰ χαμομηλάκια πλαϊ σὲ μελαγχολικὰ μπλέ καὶ μὰ6 ἀνθάκια, ἀγνὰ κρινάκια στάχυα ποὺ λικνίζονται ρυθμικὰ στὸ δυνατὸ φύσημα τοῦ ἀέρος καὶ ποὺ φαίνονται νὰ νανουρίζουν τὶς νύχτες τὰ ταπεινὰ ἀγριολούλουδα.

Ὅλο αὐτὸ τὸ πανηγῦρι τῶν χρωμάτων ὅλη αὐτὴ τὴν ἑορταστικὴ ἀτμόσφαιρα, ὅλα τὰ μηνύματα καὶ τὶς γλυκιὲς μεθυστικὲς μυρωδιὲς ποὺ μᾶς στέλλει ἡ ἄνοιξις γιὰ νὰ μᾶς προσκαλέσῃ στὴν γιορτή της ποὺ κρατάει τόσο λίγο στὴν πατρίδα μας, πόσο λίγο τὴν ἀπολαμβάνουν οἱ ἄνθρωποι!!

Τὰ ζῶα ἀπολαμβάνουν περισσότερον, κυλιοῦνται στὸ παχὺ χαίρονται τὴν δροσερὴ τροφὴ τους ἀναπνέουν τὸν μυρωδᾶτο ἀέρα.

Καὶ τὰ πουλιὰ μοιάζουν νὰ ἐποπτεύουν ἀπὸ τὰ ὕψη τους τραγουδῶντας μὲ τὴν πιὸ γλυκειὰ φωνή τους τὸν ἑορταστικὸ στολισμὸ ποὺ ὁ Δημιουργὸς ἑτοιμάζει γιὰ ὅλα τὰ ἔμψυχα δημιουργήματά του.

Πόσο παρεκλίναμε τοῦ προορισμοῦ μας! πόσο ἀσυλλόγιστα μεταφέραμε τὴν ζωή μας ἀπὸ τὰ δροσερὰ λειβάδια, ἀπὸ τοὺς χαρούμενους ἀνθισμένους κάμπους στὶς μπετονένιες φυλακὲς τῶν πόλεων ποὺ χρησιμοποιοῦμε γιὰ καταλύμματα.

Ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος ποὺ ζοῦσε μὲ τὸ θήραμα καὶ μὲ ὅτι τοῦ ἔδινε ἡ ἄγρια ἀκαλλιέργητη γῆ ἄλλαξε μόνος του τὴν ζωὴ του ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἔβαλε τὴν πρώτη πέτρα φράζοντας τὴν εἴσοδο τοῦ σπηλαίου ποὺ ζοῦσε.

Τὸ αἴσθημα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ πρώτη διάθεσις ἀνέσεως ποὺ εἶχαν ἤδη ἀναπτυχθεῖ. Ἔτσι σιγὰ — σιγὰ χιλιετηρίδες ὁλόκληρες προσέθεταν στὴν ἐξέλιξή του τὴν σφραγῖδα τῆς προόδου ὡς ποὺ ὁ πολιτισμὸς τοῦ διεμόρφωσε τὴ ζωή του διαφορετικὴ ἀπὸ ὅ,τι ἀσφαλῶς ὁ Δημιουργὸς τὴ προέβλεπε. Βρῆκε τάχα ὁ ἄνθρωπος τὴν εὐτυχία στὰς ἀνέσεις; Τοῦ χάρισε ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ πρόοδος τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς' Τὸν δημιούργησε ἱκανὸ νὰ ἀναζητήσῃ τὴν μεγάλη ἀλήθεια τῆς ζωῆς; Τὸν βοήθησε νὰ πλησιάσῃ μὲ τὴν ἐξέλιξί του τὴν θεία τελειότητα;

Φοβοῦμαι πῶς ὄχι. Ὁ τρωγλοδύτης μὲ τὸν πρωτογονισμόν του ἡμύνετο μόνον ἐναντίον τῶν θηρίων ὅταν ἔβλεπε τὸν κίνδυνον νὰ τοῦ ἐπιτεθοῦν ἢ ἁπλῶς γιὰ νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας του τὰ ἐσκότωνε.

Ὁ ἐξελιγμένος ἄνθρωπος σπαταλᾶ πνευματικὲς ἱκανότητες καὶ ἀνυπολόγιστο χρῆμα γιὰ νὰ δημιουργήσῃ τὰ πιὸ τέλεια μηχανήματα ποὺ θὰ σκορπίσουν τὸν θάνατο ραγδαίως καὶ ὁμαδικῶς, ἐπιτίθεται ὄχι ἐναντίον τῶν ἀγρίων θηρίων ἢ τῶν φαρμακερῶν φειδιῶν ἀλλὰ ἐναντίον τῶν συνανθρώπων του, καὶ συχνὰ ἐναντίον ἀνυπόπτων καὶ ἀμάχων.

Ἂν κυλιώμαστε καὶ ἐμεῖς σὰν τὰ ἄκακα ζωάκια στο πράσινο δροσερὸ ταπέττο τῆς χλόης, ἂν ξαπλώναμε στοὺς ἰσκιους τῶν δένδρων, ἂν ξεδιψούσαμε στὶς γάργαρες πηγές, ἂν λουζόμαστε στὸν χρυσὸ ἥλιο δὲν θὰ θέλαμε νὰ πατήσουμε οὔτε τὸ μερμήγκι ποὺ περίφροντι κουβαλάει στὶς ὑπόγειες ἀποθῆκες του προνοητικὰ τὶς προμήθειές του.

Ἡ φυσικὴ ζωὴ ἐξαγνίζει, ἀπαλύνει τὴν ψυχή, φέρνει τὸν ἄνθρωπο πιὸ κοντὰ στὸν προορισμό του, τοῦ ἀφήνει ἐλεύθερη τὴν σκέψη, κατασιγάζει τὰ μίση ἐλαττώνει τὰ πάθη.

Μιὰ ἡμέρα ἐκδρομῆς, μιὰ ἡμέρα μακρυὰ ἀπὸ τοὺς θορύβους, τὶς ἔννοιες καὶ τὶς ὑποκρισίες μᾶς ἀναγεννᾶ.

Ποιὸς μπορεῖ ὅμως νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἀλλάξῃ τρόπο ζωῆς καὶ νὰ γυρίσῃ στὴν φυσική του θέση, νὰ σκύψῃ προσκυνητὴς καὶ καλλιεργητὴς στὴν μητέρα γῆ;

ΛΕΛΕ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΛΥΘΡΟΝΕΣ
Διὰ κέντρα καὶ μπάρ
Ρήγα Φερραίου 131, τηλέφωνον 46—73.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος, τέως ἐπιμελητὴς τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς Γενικ